

A Gyulai Törvényszék, mint elsőfokú bíróság

Gyula, Béke sugárút 38.

5700

útján az

Alkotmánybíróság

Budapest,

Donáti u. 35-45.

1015

részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyazonosító: IV/1301-0/2017	
Érkezett: 2017 JÚN 16.	
Példány: 1-1	Kezelőiroda:
Melléklet: 16+4+2 db	<i>[Signature]</i>

GYULAI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
postán érkezett, faxon érkezett, e-mailben érkezett, személyesen behozva, átadókönyvvel érkezett, gyűjtőszekrényből kivéve	
Érkezett: 2017 JÚN 08.	
Példány: 1	Melléklet: 15 db
Az ügyirat száma: B-D 101/2013/1524	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, **Vizin László**

alkotmányellenes, mint az adócsalás buntette és más buncselekmények miatt **alkotmányellenes** ellen, az alábbi
ügyszámokon folyamatban volt büntető ügyben VIII. rendű terhelt, mint
közvetlenül érintett személy - a felülvizsgálati eljárás során csatolt ügyvédi
meghatalmazással igazolt - védőm, egyben jogi képviselőm útján - a Kúria
Bfv.II. 1727/2016/7. számú végzése, egyben a Szegedi Ítéltábla
Bf.608/2015/150. számú másodfokú ítélete, valamint Gyulai Törvényszék B.
101/2013/911. számú elsőfokú ítélete ellen, az Alkotmánybíróságról szóló 2011.
év CLI. törvény 27.§-ában foglaltakra hivatkozással, ezen határozatok
alaptörvény-ellenessége miatt, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztettem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg**, hogy a fent
hivatkozott büntető ügyben meghozott ügydöntő határozatok - így a Kúria
Bfv.II.1727/2016/7. számú végzése, a Szegedi Ítéltábla Bf.608/2015/150.
számú másodfokú ítélete és a Gyulai Törvényszék B. 101/2013/911. számú
elsőfokú ítélete - Vizin László VIII. rendű terhelt vonatkozásában **Alaptörvény-
ellenesek**, ezért azokat a reá vonatkozó részek vonatkozásában az Abtv. 43.§ (1)
bekezdésében foglaltak alapján **semmisítse meg**, mivel azok sértik az
Alaptörvény alábbiakban kifejtendő rendelkezéseit.

A *határidő számítás* vonatkozásában előadom, hogy Tisztelt Kúria Bfv. II. 1727/2016/7. számú végzését, mint az ügyet lezáró végső döntését jogi képviselőm 2017. április hónap 7. napján vette át, ezért a jelen alkotmányjogi panaszt a nyitva álló törvényes (60 napos) határidőben terjesztjük elő.

Tisztelettel kérjük a bíróságot, hogy az Alkotmánybíróság döntéséig a fent hivatkozott bírósági határozatok **végrehajtását** az Abtv. 53. § (4) bekezdésében foglaltak alapján **felfüggeszteni** szíveskedjen.

A jelen kérelem előterjesztőjének, az indítványozónak a *közvetlen érintettsége* azon alapul, hogy ő (Vizin László) a fent hivatkozott büntető ügy VIII. rendű terheltje és ezen ügyben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélték, amelyet jelenleg is tölt.

A *jogorvoslati lehetőség kimerítése* vonatkozásában előadom, hogy az ügyben valamennyi döntés ellen a törvényes határidőben fellebbezést nyújtottam be, majd joghatályos felülvizsgálati indítvánnyal fordultam – jogi képviselőmön keresztül - a Kúriához, melynek felülvizsgálati indítványomat elutasító Bfv.II. 1727/2016/7. számú végzését, mint az ügyben meghozott végső döntést 2017. április hó 7. napján vettem kézhez. Az ügyben további jogorvoslati lehetőségem nincs, valamennyi lehetőséget kimerítettem, ezért terjesztem elő jelen alkotmányjogi panaszomat, az alaptörvény-ellenességgel megvalósult sérelmeim orvoslására.

INDOKOLÁS

A Kúria fent hivatkozott döntése és ezen döntésével hatályában fenntartott bírósági ítéletek az Alaptörvénynek a **Szabadság és Felelősség fejezet: IV. cikk (1), (2) és (3) bekezdései, a XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXV. cikk, a XXVII. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1), (2), (3) és (7) bekezdéseinek** rendelkezéseit **sértik**, az alábbiak szerint:

Az **Alaptörvény IV. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének és a XXVII. cikk rendelkezései** biztosítják az ember személyi szabadsághoz való jogát és azt, hogy bárkit csak a törvényben meghatározott okból, a törvényben meghatározott eljárás alapján, megfelelően *megindokolt határozatban* lehet csak személyi szabadságától megfosztani. A törvényben meghatározott eljárás jelen ügyben súlyos csorbát szenvedett, ugyanis Vizin László VIII. rendű terhelt esetében nem a törvényben meghatározott eljárás szerint történt meg büntető felelősségre vonása és elítélése. Mind az **Alaptörvény a XXVIII. cikk (3) bekezdésében** – mely szerint: „A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez.” - mind a releváns törvény, a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) biztosítja minden

eljárás terheltjének a **védelem jogát** és a **védekezéshez való jogot**, amely a jelen ügyben többszörösen is súlyos mértékben sérült Vizin László VIII. rendű terhelt vonatkozásában. Több esetben is a törvény szerint **kötelezően jelen lévő személy** – vagyis konkrétan védőjének – **távollétében**, ugyanis kizárt védő részvételével, került sor tárgyalás megtartására, amelyek közül is kiemelkedik jelentőségében az a 2013. október hó 15. napján az elsőfokú eljárás során megtartott tárgyalás (338. számú tárgy. Jegyzőkönyv), ahol Vizin László VIII. rendű terhelt vonatkozásában **a leglényegesebb eljárási cselekmény** történt meg, vagyis **saját részletes bírósági meghallgatása**. Ezen tárgyaláson ugyanis a tanácselnök jegyzőkönyvben rögzített engedélyével olyan személy látta el VIII. rendű terhelt védelmét [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] aki a vele nyilvánvalóan ellenérdekű [REDACTED] rendű terhelt védelmét **is** ellátta. Ezen súlyos jogsértést nem lehet „relativizálni”, amint azt a másodfokú ítélet, majd ugyancsak a Kúria felülvizsgálati indítványra született sérelmes végzése /10. old. (62) és (63) bekezdéseiben/ teszi. A IV. rendű terhelt „ellenérdekű terhelti” pozíciója azért **sem vitatható**, mert éppen az az elsőfokú ítélet minősíti ellenérdekűnek a IV. rendű terheltet, amikor vallomását a VIII. rendű terhelt vonatkozásában terhelőnek minősíti a 180. oldal utolsó és a 181. oldal első bekezdésében, amikor a IV. rendű terhelt „a termelőkre **VIII-XXXII.** rendű vádlottak” – tehát **köztük a VIII. rendű terheltre is** – terhelő vallomást tett az elsőfokú ítélet szerint. Milyen alapon minősíti ezt a Kúria sérelmes végzése „*tévesen vélte úgy*” kitételrel /10. oldal (63) bekezdés/? Ha ez – esetleg – tévedés lett volna, úgy annak miért nem volt, nincs az eljárás során relevanciája?

Ezért tehát alaptörvény-ellenesnek tartjuk azon súlyos eljárási szabálysértéseket, amelyek az elsőfokú eljárás során - a **súlyosan ellenérdekű - vádlottak azonos védő által ellátott védelmével** valósultak meg, amely eljárásjogilag olyan helyzetet eredményezett, hogy nem járt el védő VIII. rendű terhelt védelmében. Nem vitathatóan azonos védő látta el ugyanis Vizin László VIII. rendű terhelt és [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] rendű terhelt védelmét nemcsak a fent hivatkozott, a VIII. rendű terhelt szempontjából leglényegesebb 2013. október hó 15. napján, de ugyancsak a 2013. december hó 19. napján, 2014. április hó 9. napján, 2014. június hó 18. napján, 2014. június hó 19. napján, 2015. január hó 28. napján, 2015. január hó 29. napján és a 2015. február hó 13. napján megtartott elsőfokú tárgyalásokon. Nem vitatható az a tény, hogy Vizin László VIII. rendű vádlott és [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] rendű vádlott között **súlyos érdekellentét** volt. Nem elfogadható jogi érvelése az ügyben eljáró bíróságoknak /a Szegedi Ítéltábla sérelmes ítéletének 27. oldal (1.) bekezdése/ az, hogy más védő(k) jelenléte ezt az – kétségtelenül meglévő és nyilvánvalóan **megvalósuló – érdekellentétet**, mintegy „feloldaná”. Ezzel szemben **feltétlen hatályú eljárási szabálysértés, ha érdekellentétben lévő vádlottak védelmét azonos védő(k) látják el, amely a fenti hivatkozott tárgyalásokon nem vitathatóan megvalósult**. A jelen ügyben ennek igen gyakori előfordulása nem teszi a

megvalósult súlyos eljárási szabálysértést *negligálhatóvá*, vagy *tolerálhatóvá*, mint ahogy az sem – amint az a másodfokon eljáró bíróság ítéletének indokolása /26. oldal (5.) bekezdésben, illetve a 27. oldal (1.) bekezdésében az Ütv-re, illetve az Ügyvédi Etikai Szabályzat rendelkezéseire hivatkozás/ teszi – ha ügyvédi etikai normák megsértéseként kezeli és ezzel jogilag elfogadhatóvá próbálja tenni ezen súlyos eljárási szabálysértést. Határozott álláspontunk, hogy az eljárási törvény betartatása független az ügyben védőként eljáró ügyvédekre vonatkozó etikai normák betartásától illetve azok esetleges megsértésétől és annak következményeitől. **Az eljárási törvény előírásainak ezektől függetlenül érvényesülniük kell.**

Tévesnek tartjuk a Kúria sérelmes végzésében kifejtett azon álláspontot is, hogy a beismerő vallomást tett IV. rendű terhelt beismerő vallomásának visszavonása után „*megszűnik az érdekellentét*” /10. oldal (62) bekezdés/. A releváns Be. nem ismeri a „*vallomás visszavonása*” fogalmát. A terhelt – így az ügyben a IV. rendű terhelt is – szabadon védekezhet, a vallomásait módosíthatja, azonban a bíróság a terhelt valamennyi vallomásának értékelésére köteles, és döntenie kell arról, hogy melyiket fogadja el. Egy visszavont beismerő vallomás nem eliminálja a meglévő érdekellentétet a tagadó vádlott-társsal. Következésképpen ilyen esetben sem lehet azonos védője az érdekellentétben lévő/volt terheltnek. Ráadásul a jelen ügyben, amikor a VIII. rendű vádlott részletes, bűnösségét tagadó vallomását megtette, akkor a IV. rendű vádlott még „beismerésben” volt, nem tagadta bűnösségét, így a valóságos érdekellentét a két terhelt között ténylegesen fennállt. Ezért alaptörvény-ellenes az a megállapítás, hogy mivel a vádlottak közötti érdekellentét „*megszűnt*”, így eljárhatott védelmükben azonos védő. Határozott jogi álláspontunk az, hogy a jelen ügyben sem a 2013. szeptember 23. és 24. megtartott tárgyalásokon, és azt követően sem láthatta volna el az I-VI. rendű terhelt – közte IV. rendű terhelt – és a VIII. rendű terhelt védelmét „azonos” védő.

Az **Alaptörvény IV. cikk (3) bekezdése** az írásbeli indokolással ellátott határozatot írja elő alkotmányos alapjogként, melynek megsértésére hivatkozunk. Jelen panaszunkban az **Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés** megsértésére is hivatkozunk, amely azt írja elő, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok *részrehajlás nélkül, tisztességes módon* és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket *megindokolni*.” Jelen alkotmányjogi panaszunkban az **indokolási kötelezettség megsértésére** éppen ezért hivatkozunk, mert a megtámadott határozatok olyan súlyos mértékben hiányosak, hogy nem állapítható meg belőlük, hogy a bíróságok *érdemben* mire alapították Vizin László VIII. rendű terhelt bűnössége megállapítását, a megállapított cselekménye jogi minősítését.

Az Alaptörvény XXV. cikkében meghatározott *panaszjog*, mint alapjog sérelmének tartjuk, hogy az egész eljárás során konzekvensen, az elsőfokú ítélet ellenni fellebbezésben, majd a felülvizsgálati indítványban tehát valamennyi jogorvoslati kérelemben előadásra került az a kétségtelen tény, hogy az ügyben a vádemelésig megtörtént a [REDACTED] teljes adóhiányának megtérítése. Ezen cégnek korábban, 2009-ben 200millió forint ÁFA adó nem többlete volt. Ennek egyértelmű bizonyítéka a cég adóhatósági folyószámla igazolása, amelyet csatolunk. A bírósági határozatokban írtakkal ellentétben ezen körülménynek az ítéletben igen jelentős, nyomatékos (korlátlanul enyhíthető büntetés) körülményként figyelembe vételre kellett volna kerülnie – a korlátlan enyhítés keretében – ugyanis a Kúria végzése tévesen az új Btk. 396. § (8) bekezdésének 2. mondatára hivatkozással talál kizáró körülményt az üzletszerűsége vonatkozó ítéleti megállapításban. A régi Btk. azonban – és ugyanakkor Vizin László VIII. rendű terhelttel szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvényt kellett alkalmazni – nem zárta ki az üzletszerűség megállapítása mellett a *korlátlan enyhítés* lehetőségét. A bünszövegség azonban vele szemben az ítéletben nem került megállapításra, amint azt a VIII. rendű terhelt vonatkozásában említi: „*az adócsalásnál ezek nem képezték a bűncselekmény minősítő körülményét.*” Vagyis az ítéletek lényeges eljárási szabálysértést valósítottak meg, amikor nem tettek *érdemben* eleget indokolási kötelezettségüknek abban a vonatkozásban, hogy miért zárták ki a korlátlan enyhítés lehetőségéből - a [REDACTED] vonatkozásában az ítéletek szerint megvalósított adócsalás vonatkozásában a vádemelés előtti teljes adóhiány megtérítése ellenére - Vizin László VIII. rendű terheltet, amikor a [REDACTED] a vádemelésig a teljes adóhiányt valóban maradéktalanul megtérítette. Ezen megtérítés ugyanis nem vonható kétségbe. Az Alaptörvény XXV. cikkében írt panaszjog megsértését jelenti az is, amennyiben a konzekvensen előadott panaszt, vagy annak lényegi tartalmát **teljesen negligálják** az ügyben eljáró hatóságok. Ez egyben az **Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdésében** írt *jogorvoslati jogosultság* alapjogának sérelmét is megvalósítja.

Panaszunk érthetősége érdekében elő kell adnunk, hogy a Kecskeméti Törvényszék 2012. december hó 11. napján kelt 5.K. 20.240/2012/33. számon jogerős ítéletet hozott a [REDACTED] felperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (a továbbiakban:NAV) alperes ellen adóhatósági határozat hatályon kívül helyezése ügyében, melyben az alperes adóhiányt megállapító határozatát hatályon kívül helyezte és a NAV-ot új eljárásra kötelezte. Az ennek alapján lefolytatott új eljárásban megállapítást nyert, hogy 135millió forint adó a cég részéről megfizetésre került, amely érdemben csökkentette a cég tartozását, de amelyet mind a vádirat, mind az ennek alapján - a vádirati tényállást nemcsak lényegében megállapító, hanem bizonyíthatóan *szövegmásolással átemelt tartalmú* - ítéletek teljes mértékben

elmulasztottak figyelembe venni, vagyis a tényt, a joghatályos fellebbezések ellenére teljes mértékben negligálták. Ezt az igen lényeges körülményt a Kúria sérelmes végzése meg sem említi, vagyis azt, úgyszintén negligálja.

A Kúria sérelmes végzése egyáltalán nem kezeli a felülvizsgálati indítványunkban a **hiányos bűnjeljegyzékre** vonatkozásában előadott érveinket. Az eljárás eddigi menetén, így a vádiraton és a bírósági ítéleteken végigvonuló körülmény az, hogy az elkövetési értéket csupán egy vitatható ÁFA-analitika alapján állapították meg, amely nem elfogadható szempont, ugyanis ezen analitika nem szigorú számadású nyomtatvány, azaz tévedéseket tartalmazhat, csupán arra tényállást alapítani nem lehet. Elkövetési értéket az egyértelmű és objektív bizonyítéknak tekinthető, sorszámozott számlatömbökben kiállított **számlák** és **CMR-ek** alapján lehet hitelesen megállapítani. Kiemelendő, hogy az ügy **többi vádlottjánál** a fentieknek megfelelően, valóban a számlák és a CMR-ek alapján került az elkövetési érték megállapításra, ez a követelmény a jelen ügyben egyedül Vizin László VIII. rendű terhelt vonatkozásában nem érvényesült, amely az **Ő hátrányos megkülönböztetését valósította meg**, vagyis **sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében** előírt „**részrehajlás nélkül**” eljárási kötelezettség. A vonatkozó CMR nélkül ugyanis nem lehet azt állítani, hogy külföldön „nem vették át” az adott árut. A vevő, az I. rendű terhelt által képviselt olasz cég, az [REDACTED] (a továbbiakban, mint: [REDACTED] a [REDACTED] Kft. eladó telephelyén az árut átvette és a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően, ezen átvétellel a rendelkezési jog is átszállt rá, mivel az árut onnan saját eszközével már az Euro-Sweety s.r.l. szállította el.

A [REDACTED] vonatkozásában megállapítható, hogy 2007. október és 2008. január között volt az [REDACTED] szerződéses kapcsolatban, így ekkor valósult meg szállítás is az [REDACTED] részéről. Ezen időszakban hat darab szállítási szerződés kötött a cégek között, amelyek közül öt darabot, vagyis azok döntő részét [REDACTED] írta alá. (Ez a bűnjegyzék 101-102. kötet 843. oldalán található!) Ennek alapján megállapítható, hogy ezek közül csupán egyetlen egy szerződést írt alá Vizin László VIII. rendű terhelt. Az is kétségtelen tény ezzel kapcsolatosan, hogy Vizin László VIII. rendű terhelt 2007. december hó 20. napjáig sem ügyvezető, sem alkalmazott nem volt a cégnél. Az illetékes cégbíróság 2007. december hó 20. jegyezte be Vizin László VIII. rendű terhelt ügyvezetőségét, ennek megfelelően, ezen körülménnyel összhangban 2007. december hó 18-án még [REDACTED] írt alá a cég képviseletében.

A lényeges és alapvető tévedése az ügyben eddig született határozatoknak, - a konzekvens terhelti előadás és valamennyi eddigi jogorvoslati kérelemben előadottak ellenére fenntartott bírósági megállapítás - hogy a cég **negyedéves ÁFA bevalló** lett volna. Nem vitatható tény ugyanis – amely egyértelmű a

bűnjegyzék 101-102. kötet 743. oldalán található – **elfogadó eBEV nyugta alapján**, amely ezt tartalmazza, hogy a cég **havi ÁFA bevalló volt**. Ezen tényleges bevallási nyugták bizonyítják ugyanis, hogy a cég, a [REDACTED] havi ÁFA bevalló volt. A 2008. január 18-i és 2008. április 18-i benyújtások ténye ezt nem cáfolja, ugyanis e két időpont között is történtek adóbevallások. Ezt a körülményt egyébként az adóhatóság ellenőrzési jegyzőkönyvei is bizonyítják. Mindezen alapvető tény az eljárás során **minden jogorvoslati kérelmében előadta** a VIII. rendű terhelt és védője, ennek ellenére – a jogorvoslati jogosultság érdemi megsértésével – az ügyben eljáró bíróságok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, vagyis negligálták ezt a lényeges körülményt.

A sérelmezett bírósági határozatok nem kezelték súlyának megfelelően a SCAC 2004 nyomtatvánnyal kapcsolatos előadását a VIII. rendű terheltnek, majd a jogorvoslatok során védőinek. Ugyanis a magyar adóhatóság megkeresésére **az olasz adóhatóság hivatalosan igazolta**, hogy Olaszországban ezen (az Euro Sweet s.r.l. társasággal összefüggésbe hozott) szállításokkal kapcsolatosan **9 (azaz kilenc) db. számlát befogadtak, amelyeket a [REDACTED] állított ki, illetve 13 db. (tizenhárom) ezzel kapcsolatos banki utalásról szóló bizonylatot küldtek meg**, mely objektív okirati bizonyítékok az eljárás során rendelkezésre álltak, és amelyre a védelem a jogorvoslatok során konzekvensen hivatkozott, amelyeket az eljárás során a bíróságok érdemi magyarázat nélkül elmulasztottak figyelembe venni. Ezt a körülményt az **ügyben eljáró bíróságok tehát érdemben negligálták**, amivel érdemben az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében írt jogorvoslati jogosultság** mint alapjog sérelmét valósították meg.

Azt a tényt sem vették figyelembe az ügyben eddig eljáró bíróságok, hogy az [REDACTED] nek nem volt telephelye, illetve nem volt lehetősége tárolásra, ezért történt azt, hogy csak a végső fogyasztók felé állítottak ki számlákat.

Fontosnak tartjuk kiemelni, hogy a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban a Legfőbb Ügyészség beadványban azt fejtette ki, hogy „*Vizin László VIII. rendű vádlott tevékenységével érintett két magyar gazdasági társaság, mint eladó és az I. rendű vádlott által képviselt olasz cég ([REDACTED]) mint vevő közötti termékértékesítés az ítéletben kifejtettek szerint mentes az ÁFA alól, így ÁFA felszámítására ezen jogügyletek kapcsán nem is volt indok*”. Ebből a megállapításból viszont az, és **csak a következtetés vonható le, hogy ezek szerint nem is történt bűncselekmény!**

A Kúria sérelmes végzése azonban nem vonta le az ebből adódó nyilvánvaló következtetést. Érthetetlen és a sérelmes végzés sem tartalmaz indokolást arra, hogy ezen érdemi megállapítás miatt került a Kúria részéről ignorálásra.

Mint ahogy Vizin László VIII. rendű terhelt következetes állításával és a fenti ügyészi megállapítással egyezően, részéről valóban nem is történt bűncselekmény elkövetése.

Továbbra is állítjuk, hogy **ezen tények helyes és jogszerű értékelése alapján nem állapítható meg adócsalás bűncselekménye, illetve az, hogy azt Vizin László VIII. rendű terhelt követte volna el és így őt bűncselekmény hiányában az eljáró bíróságoknak fel kellett volna menteni az ellene emelt vádak alól.**

A csatolt dokumentumok és okiratok egyértelműen igazolják, hogy a vád és az ítéletek szerinti (esetleges) adóhiány teljes egészében és ténylegesen **megtérült a vádirat benyújtásáig. A jogerős ítéletek nyilvánvalóan teljesen, iratellenesen hivatkoznak arra, hogy a fenti megtérítés csak a vádirat benyújtása után történt meg. Az ezzel kapcsolatos konkrét tényre vonatkozó terhelti és védői előadást folyamatosan ignorálták az ügyben eljáró bíróságok. Érdemben ezért sérült az indokolási kötelezettségnek az Alaptörvény IV. cikk (3) bekezdésében és a XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott alapjoga.**

Ebben az esetben az új Btk. (2012. évi. C. tv.) 396. § (8) bek. rendelkezései alapján a **büntetés korlátlanul enyhíthető lenne.** Ezt az ítéletek egyáltalán **nem vették figyelembe, sőt még enyhítő körülménynek sem értékelték.** Ennek elmaradása súlyos, az ítélet jogszerűségére is kiható **tévedést eredményezett, amely egyértelmű jogszabálysértést valósít meg.**

A tisztességes eljáráshoz való alapjogot a **Alaptörvény XXIV. cikk és a XXVIII. cikk (1) bekezdése** fogalmazza meg. A jelen ügyben ezen alapjog alapvetően sérült, mert VIII. rendű terheltet lényegében „*statáriális*” eljárás keretében vonták felelősségre az alábbiak szerint:

A nyomozás során két ízben tanúként hallgatták ki VIII. rendű terheltet, majd 2013. január hó 8. napján, lényegében a nyomozás befejezésével egy időben előtt került sor gyanúsított kihallgatására. Ezt követően, azonban érdemben már nem tudott a védekezési jogát megvalósító módon bizonyítási indítványt tenni, mert rá két hétre 2013. január hó 22-én már iratismertetésre került sor. A nagyszámú gyanúsítottat érintő, nagy terjedelmű ügyben pedig újabb két hét múlva, 2013 február hó 8. napján pedig már el is készült a vádirat. A vádemelés után a bírósági tárgyalás szakaszában azonban **valamennyi bizonyítási indítványát az eljáró bíróságok - mind első-, mind másodfokon - elutasították a VIII. rendű terheltnek és védőinek, így igazságügyi szakértő kirendelésére tett folyamatos indítványát és 5(!), releváns tanú (így [REDACTED])**

[REDACTED] meghallgatására tett bizonyítási indítványokat **bármilyen érdemi indokolás nélkül**. Így az eljárás olyan helyzetben hozta a VIII. rendű terheltet, hogy **érdemben nem volt módja védekezni**, hiszen néhány hét alatt vádat emeltek ellene, amely időszak nem adott lehetőséget érdemi védekezés előterjesztésére, az ezt követően lefolytatott bírósági eljárások során viszont minden bizonyítási indítványát elutasították az eljáró bíróságok, **így érdemben nem tudott védekezni**. Ezzel sérültek VIII. rendű terheltnek nem csak a védekezéshez és a védelemhez való joga, hanem súlyosan sérült a „fegyver-egyenlőség” elve is. Ilyen nagyszámú bizonyítási indítvány elutasítása érdemben megkérdőjelezi mind a **védekezés jogának**, mind a **„fegyver-egyenlőség”** elvének érvényesülését. Hiszen a védekezés joga nem jelentheti a védő pusztá jelenlétét a tárgyalásokon, azzal együtt kell hogy járjon az indítvány megtételének lehetősége a védő részéről. Amennyiben valamennyi védelmi bizonyítási indítvány elutasításra kerül **az elutasítás érdemi megindokolása nélkül**, úgy nem csak az indokolási kötelezettség mint alapjog sérül, hanem a védekezéshez fűződő alkotmányos alapjog is. A jelen ügyben, VIII. rendű terhelt esetében egyértelműen ezen alapjog-sérelemről és így alaptörvény-ellenességről van szó. Ugyanis az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárására az un. „vádeltvű” bizonyítás volt a jellemző, a bíróság kizárólag a vádiratban vagy az ügyészi indítványban szereplő bizonyítást vette csak fel, és elutasított minden védői bizonyítási indítványt.

Sőt, az eljáró hatóságok és az alapügyben **eljáró bíróságok lényegében indokolás nélkül, szubjektív meggyőződésből minden, a terhelt és a védelem által hivatkozott okiratot valótlannak tekintettek, szemben az objektív adatokkal és tényekkel, a nélkül, hogy ennek tényleges indokait megjelölték volna**, ezzel súlyosan sértve az eljáró bíróságoknak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott **indokolási kötelezettségét**, valamint a **„fegyver-egyenlőség”** elvét, mert a vád részéről valamennyi bizonyítékot elfogadtak, míg a VIII. rendű terhelt és védői által hivatkozott valamennyi bizonyítékot valótlannak tekintettek és egyben valamennyi bizonyítási indítványukat elutasították.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában olyan megfogalmazást tett (305. oldal 2. bekezdésben: **„perbeszédem elején”**), amely félreérthetetlenül jelzi, hogy **a bíróság nem a saját, hanem a vád álláspontját, indokolását rögzítette saját indokolásaként**, lényegében a helyett, konkrét szövegrész egyértelmű bemásolásával, így az indokolást nem saját nevében tette meg. Vagyis sérült az Alaptörvény XXIV. cikk. (1) bekezdés 2. mondatában meghatározott azon alapjog, hogy **„A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket megindokolni.”**

Az ügyészi perbeszéd átvétele és „Ctrlv és Ctrlc” billentyű-kombinációval történő szövegmásolása nem tekinthető semmilyen módon a bíróság saját indokolásának, még egy viszonylag bonyolult ügyben sem! Ezen alaptörvény-ellenességet a másodfokú ítélet sem tudja eljelenítékteleníteni.

Az eljáró bíróságok tehát alapvetően, alaptörvény-ellenesen megsértették indokolási kötelezettségüket. Ugyancsak megsértették ezen indokolási kötelezettségüket, amikor nem jelölték meg, hogy miért, milyen alapon, mely tény, vagy tények alapján voltak le Vizin László VIII. rendű terhelt „tudatállapotára” számára döntően terhelő következtetést. Az eljáró bíróságok nem indokolták meg, hogy az I. r. terhelt vallomása szerint mi alapján kellett volna a VIII. rendű terheltnek tudnia erről, ha az I. rendű terhelt szerint nem ő, hanem [REDACTED] voltak kapcsolatban VIII. rendű terhelttel. Az elsőfokú bíróság indokolásában elmulasztotta értékelni, hogy a II. rendű és a VI. rendű terheltek egyáltalán nem tettek olyan tartalmú vallomást, amely szerint a VIII. rendű terhelt tudott volna arról, hogy a gabona ne lenne Olaszországba kiszállítva.

Az egyértelmű bizonyítékok alapján azt kell megállapítani, hogy Vizin László VIII. rendű terhelt nem szerzett be fiktív számlákat és nem vásárolt azok alapján fiktív árukat, hanem **valódi gazdasági események történtek**, amelyeket tényleges pénzmozgások kísértek, továbbá minden szükséges dokumentum, bizonylat valós tartalommal rendelkezésre állt, így VIII. rendű **esetében nem lehet szó jogtalan ÁFA visszaigénylésről, amely nem is történt meg**, de egyúttal a vele kapcsolatba hozható cégeknél sem keletkezhetett semmilyen vagyoni előny, mert vagyongyarapodásra ezen cégeknél ezen körülménnyel összefüggésben nem került sor.

Álláspontunk szerint alaptörvény ellenes a Szegedi Ítéltábla sérelmes ítéletének 26. oldal (2) bekezdésében tett megállapítása, mely szerint az ügy „*elbírálása az emberi teljesítőképesség határait súrolta*”, mert az adott ügy jellemzői, az ügyirat terjedelme vagy a vádlottak nagy száma nem jelentheti azt, hogy a mindenki megillető alkotmányos alapjogok sérüljenek.

Ugyancsak alaptörvény-ellenes a Szegedi Ítéltábla sérelmes másodfokú ítéletének 25. oldal (5) bekezdés utolsó mondatának az a megállapítása, hogy „*az Ítéltábla azt állapította meg, hogy az ügy elbírálása a hatályon kívül helyezés határán mozgott*”. Ezen megállapítás alapján, amennyiben a hatályon kívül helyezés határán mozgott az ügy, úgy a Be. „*in dubio pro reo*” elv érvényesülését egyértelműen megkövetelő rendelkezése alapján – mely szerint: „*a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére*” /4. § (2) bekezdés/ - egyértelműen hatályon kívül helyező végzést kellett volna hoznia a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltáblának.

Ugyanis amennyiben a „*hatályon kívül helyezés határán*” mozogott az ügy, úgy akkor azt – a Be. 4. § (2) bekezdés rendelkezéseivel összhangban - **hatályon kívül is kellett volna helyezni**, a védelem erre vonatkozó indítványával összhangban.

Kérjük, hogy a jelen alkotmányjogi panaszunkat az Abtv. 29.§ alapján, mivel a hivatkozott büntető eljárás során a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség valósult meg, **befogadni és azt érdemben határozattal elbírálni szíveskedjenek.**

A jelen alkotmányjogi panaszunkban előadott tényekre figyelemmel, a konkrétan megjelölt alaptörvény-ellenességekre tekintettel kérjük az alapügyben hozott, fent hivatkozott bírósági **határozatoknak érdemi határozattal a VIII. rendű terhelt vonatkozásában történő megsemmisítését.**

Budapest, 2017. június 2.

Tisztelettel:

DR. RUTTNER GYÖRGY
ÜGYVÉD

Szolnok, Kössuth tér 5. fsz. 1.

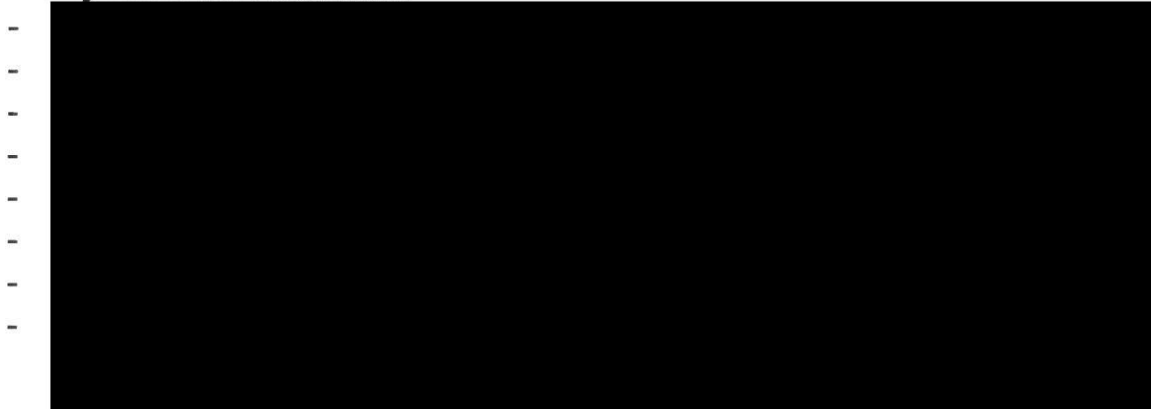
☒ 5001 Szolnok 1. Pf.: 184

E-mail: gruttner@mail.datanet.hu

Vizin László VIII. rendű terhelt és
védője Dr. Ruttner György ügyvéd
indítványozó

Mellékletek:

- érintettséget alátámasztó dokumentum, a Kúria Bfv.II.1727/2016/7. számú végzése.
- Adás-vételi szerződés
- Nyilatkozat/Declaration

- KONZOL-TRADE Kft. NAV végzés 3996947678
- KONZOL-TRADE Kft. NAV végzés 3511177148
- KONZOL-TRADE Kft. NAV végzés 3996947623
- INCOTERMS
- 2 db. számla EURO SWEETY Srl – Cereali Panda Srl
- Térképek a valós szállításokról